

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Christian Juhl
Christian.Juhl@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 12. december 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 170 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Christian Juhl (EL).

9. januar 2019

Spørgsmål nr. 170:

”Ministeren bedes redegøre for EU's regler om mineraluld, samt om de internationale forskningsresultater om mineraluld og sygdomsrisiko.”

J.nr. 20185200606

Svar:

Jeg har indhentet en udtalelse fra Arbejdstilsynet, som har oplyst følgende:

”EU's regler om mineraluld

I 1997 klassificerede EU ved direktiv 97/69/EF af 5. december 1997 syntetiske mineraluldsfibre (”gammel mineraluld”) som *muligt* kræftfremkaldende.

Undtaget fra klassificering som muligt kræftfremkaldende er mineraluld, hvor det kan påvises, at fibrene er bioopløselige eller ikke har vist neoplastiske forandringer (abnorm vækst af celler, også kendt som en tumor) eller kræftfremkaldende effekt (note Q). Undtagelsen i note Q er videreført i EU's liste over farlige stoffer. Det betyder, at ny mineraluld, som er bioopløselige, således er undtaget for klassificering som kræftfremkaldende og muligt kræftfremkaldende.

Ud over at være omfattet af de grundlæggende EU-regler på arbejdsmiljøområdet, som er fastsat i rammedirektivet om arbejdsmiljø (89/391/EØF), er arbejde med mineraluld omfattet af Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (kemisk agens-direktivet).

Kemisk agens-direktivet udgør den grundlæggende EU-regulering for arbejde med stoffer og materialer. Der bliver i dette direktiv stillet krav om risikovurdering, substitution og øvrige forebyggende foranstaltninger, som skal sikre de ansatte mod at blive udsat for farlig kemi på arbejdspladsen.

Det bemærkes i den forbindelse, at EU's kræftdirektiv (2004/37/EF) kun regulerer stoffer og materialer, som er *dokumenteret* eller *sandsynligt* kræftfremkaldende, og

derfor er syntetiske mineraluldsfibre ("gammel mineraluld") ikke omfattet af kræftdirektivet.

Internationale forskningsresultater

Med hensyn til international forskning kan det oplyses, at WHO's internationale kræftforskningsinstitut IARC i 2001 vurderede, at der ikke var evidens for, at syntetisk mineraluld ("gammel mineraluld") var kræftfremkaldende. Dette var en re-vurdering i forhold til IARC's vurdering fra 1988, hvor syntetisk mineraluld ("gammel mineraluld") blev vurderet til at være muligt kræftfremkaldende. Samtidig valgte IARC i 2001 ikke at lave en vurdering af "ny mineralulds" kræftfremkaldende virkning.

SCOEL (EU's videnskabelige komité om erhvervsbetingede grænseværdier) foreslog i 2002 en grænseværdi for glasuldsfiberen MMVF 10 ("gammel mineraluld") på 1 mg/m³ svarende til 10 fibre/ml. I 2012 anbefalede SCOEL en grænseværdi på 1 fibre/ml for respirable nye syntetiske mineralfibre ("ny mineraluld"). På et møde i SCOEL i september 2016 blev begge disse anbefalinger imidlertid trukket tilbage med henblik på, at der skal udarbejdes et nyt arbejdsdokument for mulige grænseværdier for mineralfibre."

Jeg kan henholde mig til oplysningerne fra Arbejdstilsynet.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen